

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա. Ի
ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ՔԱՐՈԶԸ
Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԷՆ

«Յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հանութիւն»:

Սիրեցեալ ժողովուրդ մեր որ ի Հայաստան եւ ի սփիւռս աշխարհի,

Մարդասէրն Աստուած այս օրի եւս օրհնում է աշխարհը համայն մեծ աւետիսովը Իր միածին Որդու, Յիսուս Քրիստոսի ծննդեան: «Զի այնպէս սիրեաց Աստուած զաշխարհ մինչեւ զՈրդին իւր միածին եւ, զի ամենայն որ հաւասայ ի նա՝ մի կորիցի» (Յովն. Գ. 16):

Քրիստոսի ծննդեան ոգեկոչումը, թուախմբումն է խաղաղութեան եւ մարդկանց եղբայրութեան, զի երկնային ճօրհնութեամբ բոլոր մարդիկ կոչուած են համեմատաբար ապրելու, միմեանց հանդէպ բարի կամեցողութեամբ, իբրեւ հարազատ եղբայրներ, իբրեւ որդիները միեւնոյն երկնաւոր Հօր:

Հաս դարեր առաջ սպասուած Փրկչի՝ Մեսիայի գալուստը, Եսայի մարգարէն զուգանել էր, վկայելով թէ նա պիտի գայ եւ պիտի լինի «Տէրը խաղաղութեան եւ նրա խաղաղութիւնը վախճան չի ունենալու» (Եսայի, Թ. 5-6): Եւ երբ ժամանակը իր լուսմին հասաւ, նոր Մեսիան՝ Փրկիչը Յիսուս ծնաւ ի Բեթղեմէմ «յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հանութիւն» պատգամով: Իսկ առաքելներէից Մեծն Պողոս պատգամեց Եփեսոսում բնակուող իր հետեւորդներին՝ «Դուք որ երբեմն հեռու էիք մէկը միւսից, այժմ Յիսուսի Քրիստոսի մէջ մեծաւոր էք դարձեալ արեամբը Քրիստոսի: Որովհետեւ նա է մեր խաղաղութիւնը, նա որ երկու տեսակ մարդկանցից արեց մէկ, քանդելով միջնորդը, որ բաժանում էր նրանց, վերացնելով թեմամութիւնը» (Եփես. Գ. 1-3):

Այսպէս անա Յիսուսի մարդեղութիւնը եւ ծնունդը աստուածային ճօրհնութիւնները եղան ի խնդիր մարդկային աշխարհի համեմատաբարութեան եւ խաղաղութեան, մարդկանց միջեւ փոխադարձ հանութեան հանապարհով: Քրիստոնէական ըմբռնումով, խաղաղութեան առաջին փայլը պէտք է առնուի մեզանից ամէն մէկի հոգու մէջ, բարի կամեցողութեամբ մեր նմանների հանդէպ: Սաղաղութեան կենսագործման հանապարհի վրայ առաջին յարթանակը յարթանակն է եղբայրութեան ու մարդասիրութեան եւ յարթանա-

բուժը մարդկային եսակենտն կրեի՝ ազանութեան, փառասնչութեան, նախանձի, անշավառ ոգու եւ նման վասառողջ մղումների, որոնք քայքայում են ու այլասերում մարդու մարմինն ու հոգին եւ բառի են վերածում հասարակական կեանքը: Այս բոլոր թունաւոր արմատները մեր սրտից ու հոգուց դուրս պոկելով միայն հնարաւոր կը դառնայ մեր նմանների հետ հասեալ ու խաղաղ ապրելը փոխադարձ հանութեամբ: Եւ այդ հիմքի վրայ միայն կարող են զարգանալ նաեւ արդար ու խաղաղ յարաբերութիւններ մարդկանց հաւաքականութիւնների, ազգերի եւ պետութիւնների միջեւ:

Աւա՛ղ սակայն որ յանախ աշխարհի մարդիկ մոռացութեան շարժել են կենտրոնաւ պատերազմները եւ գերի դառնալով իրենց վասառողջ մղումներին, անցնող դարերի պատմութեան հանապարհները շատ անգամներ տողողել են մարդկային արեան հեղեղներով եւ անասելի տառապանքներով: Բազում ազգերի կեանքի բաժինը եղել է ստրկութիւն եւ հարստահարութիւն, հալածանք, բռնազաղթ եւ նոյնիսկ կոտորած: Դարեր շարունակ այս է եղել նաեւ հակասագիրը մեր ազգի, իր իսկ սեփական հայրենի հողի վրայ:

Այո՛, յոյժ տրեւզական է եղել մարդկային պատմութեան ուղին, ի գծախառնութիւն բոլոր մեծ եւ փոքր ազգերի, գրեթէ անխտիր:

Եւ մեր օրերին էլ, ժողովուրդների գլխին դամակէտան սրի պէս կախուած է մեծ սպառնալիքը նոր արհաւիրքների, նոր բնացնչումների, նոր պատերազմների, այս անգամ առաւել ահաւրկու զէնքերի օգտագործումով:

Մեր Մայր Եկեղեցին Տիրոջ Սուրբ Ծննդեան աւետիսով յորդոր է կարողում նախ մեզանից ամէն մէկին՝ ապրել հասեալ ու խաղաղ մեր նմանների հետ, մեր ընտանեկան յարկի սակ, մեր աշխատանքի վայրերում, մեր ընկերային կեանքում, մեր Ազոթի Տներից ներս, մեր ազգային հայրենական կեանքում:

Մենք կոչ ենք անում բոլորից, որ իբրեւ Հայ Եկեղեցու զուակներ, ձեռ կրօնական համայնային կեանքում, ձեռք ձեռքի տուած, միասնաբար ընթանալ խաղաղ գործակցութեան ճամբով, յառաւել ամրապնդում ներքին միասնութեան, յառաւել շնորհիւն հայ հոգեւոր, բարոյական եւ ազգային կեանքի:

Հրաւիրում ենք նաեւ բոլորից, որ նոյն խաղաղարար ոգով, ձեզանից ամէն մէկը, իր դիրքերից եւ իր միջոցներով, նեցուկ ու պաշտպան կանգնի աշխարհի խաղաղութեան նուիրական գործին, վասն համերաշխ գոյակցութեան ու գործակցութեան երկրագնդիս ազգերի եւ պետութիւնների:

Մեր օրերին այնպիսի սարսափազգու չափերի են հասել պատերազմի զէնքերը, սպառազինումները եւ մանաւանդ միջուկային ռուսերի կոտորակումները, որ անհնար է հասեալել որեւէ հնարաւոր մի պատերազմի գաղափարի հետ:

Քրիստոսի Եկեղեցիները բոլոր, մենք՝ Աստուծոյ Սեղանի բոլոր սպասաւորներս, առաջին հերթին մեր պարսէն ենք նկատելու, ընդդիմանալ պատերազմին եւ աղօթել ու գործել վասն խաղաղութեան: Ընդդիմանալ պատերազմին նշանակում է հպատակուել Աստուծոյ կամքին:

ԱՍԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔ ԶՕՐ ԾՆՆՆԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

ԲԻԹՎԵԶԷՄԻ ՍՈՒՐԲ ԱՅՐԷՆ

ԺՌՂՈՎՈՐԴ ԼԱՅՈՑ ՈՐ ՅԵՐՈՒՍԱԼԷՄ, Ի ԼԱՅԱՍԱՆ ԵՒ Ի ՍՓԻՒՌՍ ԱՇԽԱՐՀԻ

Կը խօսիմ ձեզի նորէն աշխարհի ամենանուիրական Մրբավայրէն, Բեթղեհէմի մեր Տիրոջ Ծննդեան Այրէն, փոխանցելու հարցը աւետիար այս գիշերուան՝ որ երկու հազար տարիներ առաջ աշխարհի տուեցաւ հրեշտակներու եւ հովիւներու բերնով:

Մեր Տիրոջ ծնունդը սրտառուց եւ զեղեցիկ դրուագ մը չէ միայն, մին անոնցմէ՝ որոնք յանախ յուզիչ եւ մեծ յիշատակներով կը հարստացնեն կեանքը, այլ սկիզբը նոր կարգի մը՝ մարդկային պատմութեան մէջ:

Մարդուն կեանքը, շնորհիւ այս յայտնութեան, կը ոտնաճար նոր նշան-

Հայաստանեայց եկեղեցին եւ մենք՝ բոլոր հայերս, որ ի Հայաստան եւ որ ի սփիւռս աշխարհի, առաւելապէս պէտք է աղօթենք ու գործենք խաղաղութեան դասի յաղթանակի համար, որովհետեւ բազում դարեր շարունակ ծանրորէն ապրել ենք ողբերգութիւնները վայրագ արեւանքների, բռնակալ տիրապետողների եւ յանախ զանգուածային կոտորածների: Ապրել ենք անաւոր ազգային աղէտը 1915ի ցեղաւայանութեան: Այո՛, մենք հայերս չպէտք է մոռանանք անցեալի դառն փորձառութիւններն ու մեր հայրենիքի աշխարհագրական դիրքը: Առաւել քան այլ ազգեր պարտաւոր ենք իսկ եւ զիշեր աղօթել ու անյոգնաբեկ գործել եղբայրական ժողովուրդների եւ խաղաղասէր ուժերի հետ, ի խնդիր տեսնային ռուսների արգելման, ի խնդիր միջազգային լարածութեան թուլացման՝ արդարութեան լոյսի սակ: Անկախ եւ վեր աւելն հասածական դիրքաւորումներից կամ գաղափարախօսական նկատումներից, ամէն հայ մարդ, ուր որ գտնուի աշխարհում, պարտաւոր է պատշապանը հանդիսանալու միջազգային խաղաղ գոյավիճակի, միշտ մտահոգուած արդի մեր վերածնունդ Մայր Հայրենիքի նակատագրով:

Շնորհ, սէր եւ խաղաղութիւն Փրկչին մեր Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ. ամէն:

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ: